



13

Ángeles de la Fuente Benito

Nascuda a Canalejas (Valladolid, 1951) i casada, amb dos fills, Ángeles de la Fuente Benito emigra amb dotze anys, el 1963, a Tarragona. Als tretze, sense l'edat legal requerida, inicia la vida laboral a la fàbrica de galetes Loste i als disset s'incorpora a la factoria de Seidensticker, primer, i a Valmeline, després, dedicades a la confecció de camises i amb 500 treballadores. El contacte amb organitzacions cristianes obreres fa desenvolupar-se-li la consciència social i de justícia, que s'acaba de conformar després de participar en l'Organització de Treballadors Autogestionaris i Socialistes.

Des de 1968 fins a 1980, encapçala una dura lluita per millorar les condicions laborals de les dones que treballen a la fàbrica tèxtil, amb multitud de vagues, manifestacions i tancades, que reberen el suport del moviment obrer tarragoní i d'alguns països europeus. Aquestes dones van passar de ser tímides i inexper-tes, a finals dels 60, a treballadores amb experiència de lluita; de la dependència i la por de perdre la feina, a la defensa autònoma i solidària d'unes condicions laborals i de vida dignes. La seva tasca va revalorar la condició femenina i va ser precursora del paper de la dona a la nostra societat.



Encara sota la dictadura, exerceix de secretària de la Federació Tèxtil de la Província, a través de la Confederació Nacional Sindical (CNS), i, amb l'arribada de la democràcia, participa en la creació del sindicat USO. Fou l'encarregada d'obrir el primer congrés d'aquesta formació a Catalunya, celebrat el 1977 a Tarragona.

El 1981, entra a treballar a l'Institut Català de la Salut (ICS). De 1995 a 2010, desenvolupa una extensa tasca sindical per tota la demarcació a través de CATACTCS, i és delegada de prevenció en riscos laborals i membre de la Junta de Personal fins al 2010. Un dels casos més importants que investigà va ser el de les intoxicacions produïdes al CAP Tarraço el 2004, de les quals denuncià els fets davant la fiscalia. Després de guanyar diverses oposicions, actualment exerceix d'administrativa a l'Hospital de Joan XXIII.

En l'àmbit acadèmic, per una banda, és diplomada en graduat social des del 1985. Va realitzar la seva tesina sobre el conflicte laboral viscut a Valmeline, que va ser qualificada d'excel·lent després de demostrar els avenços aconseguits per les dones a la fàbrica tèxtil, en comparació amb d'altres convenis de l'època, i la importància de la seva acció sindical com a font de dret del moment. Per altra banda, és titulada en grau mitjà de prevenció de riscos laborals.

Durant la seva trajectòria, ha participat activament en organitzacions de pares i mares d'alumnes i en el moviment veïnal dels barris de Ponent. Després de 47 anys treballant és una ferma defensora dels serveis públics.

